

Čís. 15127.

Vymáhající strana podala listinný důkaz podle § 565 odst. 3 a 4 c. ř. s., předložila-li opis výpovědi s potvrzením advokáta, že opis souhlasí s prvopisem, a zpáteční lístek opatřený podpisem povinné, i když ze zpátečního lístku není patrný obsah dopisu, jehož se týká.

(Rozh. ze dne 16. dubna 1936, R I 308/36.)

Prvý soud povolil vymáhajícím věřitelům na základě mimosoudní výpovědi exekuci nuceným vyklizením bytu, najatého povinnou. Rekursní soud návrh zamítl.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody :

Rekursní soud vyhověl rekursu povinné, ježto vymáhající věřitelé neprokázali listinami, které by nezavdaly podnět k pochybnosti, mimosoudní výpověď podle § 565 III c. ř. s. V této příčině nelze mu přisvědčiti. Vymáhající věřitelé přiložili k exekuční žádosti jako listinný důkaz o tom, jakého obsahu mimosoudní výpověď byla a že byla povinné včas doručena, opis výpovědi s potvrzením advokáta, že opis souhlasí s prvopisem, a zpáteční lístek, opatřený podpisem povinné. Tato v rekursu namítala bez bližšího odůvodnění, že není listinami prokázáno, že jí výpověď byla doručena a kdy se tak stalo. Uváží-li se, že nejde o podací lístek, nýbrž o lístek zpáteční, na němž jest zásilka označena jako dopis, odeslaný právním zástupcem vymáhajících věřitelů, že dopis byl adresován povinné, že zásilka byla podána na poště téhož dne, kterým jest datována písemná výpověď, v opisu exekuční žádosti přiložená (28. června 1935) a že příjem této zásilky dne 29. června 1935 jest potvrzen podpisem »Marie Z.«, nelze o průvodní moci dotčeného zpátečního lístku pochybovati, i když z něho není patrný obsah dopisu, jehož se týká. V příčině poslední okolnosti se podotýká, že, i kdyby odesílatel uvedl na zpátečním lístku obsah odeslaného dopisu, nemohl by tento listinný důkaz tím nabýti větší průvodní moci, ježto z potvrzení poštovního úřadu o příjmu takového dopisu k dopravě by nebylo lze usuzovati na úřední potvrzení správnosti údajů odesílatele o obsahu tohoto dopisu.

Čís. 15128.

Nárok bývalého pomocného zaměstnance čsl. státních drah na pensi, jež mu byla železničními úřady v ú b e c odepřena, nepatří mezi nároky, o nichž mají podle § 70 vl. nař. čís. 15/27 Sb. z. a n. a § 47 vl. nař. čís. 96/30 Sb. z. a n. napřed rozhodovati správní úřady; nejde tu o nárok ve smyslu § 1 zák. čís. 217/25 Sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 26. dubna 1936, R I 371/36.)